

În cărțile pentru copii ale lui Sue Bentley apar adeseori animale, ființe supranaturale și magia. Sue locuiește în Northampton, într-o casă înconjurată de gard viu, ca să-și poată imagina ușor că e la țară. Îi place să citească și să meargă la cinema, iar o sursă importantă de inspirație o reprezintă ciocolata și păsările de pe cablurile electrice, pe care le urmărește adeseori pe fereastră atunci când scrie. Sue a crescut înconjurată de animale mici, pe care le-a iubit nespus – mai ales iepurii de casă, cu mirosul lor fermecător de ploaie și de iarbă.

SUE BENTLEY

Jepurașul fermecat

Un strop de magie

Ilustrații de Angela Swan
Traducere din limba engleză
de Valeria Dobârleanu

Magic Bunny
A Splash of Magic
Sue Bentley

Copyright text © 2010 Sue Bentley
Copyright ilustrații © 2010 Angela Swan
Ediție publicată pentru prima oară în limba engleză
de Penguin Books Ltd, Londra.

Autoarea și ilustratoarea și-au declarat drepturile morale pentru
a fi identificate ca autoare a acestei cărți, respectiv a acestor ilustrații.

Toate drepturile rezervate

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Iepurașul fermecat. Un strop de magie
Sue Bentley

Copyright © 2022 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Valeria Dobârleanu

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Mihaela Tirsu
Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BENTLEY, SUE
Iepurașul fermecat. Un strop de magie / Sue Bentley;
trad.: Valeria Dobârleanu – București: Litera, 2022
ISBN 978-606-33-8777-7

I. Bentley, Sue
II. Dobârleanu, Valeria (trad.)

82-93-34=135.1
778.534.6

Prolog

Arrow cercetă cu privirea Pajiștea de sub Lună. În ochii lui căprui și calzi străluceau luminile curcubeului. Se uită la iarba fragedă și bogată, plină de flori sălbatice de toate culorile. Pretutindenii în jurul lui, iepurașii fermecați ronțăiau fire de iarbă sau se adăpau din iazul de cristal.

Ce bine era acasă!

Arrow se înfioră, iar blănița catifelată i se înfoie un pic, apoi se netezi la

loc. Se întinse fericit pe iarba încălzită de razele soarelui. Cheița de aur care-i atârna la gât, prinsă pe un lăntișor delicat, strălucea cu putere. Ca păzitor al Pajiștii de sub Lună, trebuia să aibă grijă de ea.

Un iepure mare, în vârstă, cu aer înțelept și bot cenușiu-închis, se apropie de el în salturi.

Arrow făcu o plecăciune în fața căpeteniei vizuinii.

– Strike!

– Iartă-mă că-ți tulbur odihna tocmai acum, abia te-ai întors, spuse Strike cu o voce gravă. Am vrut să te previn... iepurii întunecați uneltesc să fure cheița magică.

În râpa adâncă de lângă Pajiștea de sub Lună se afla vizuina temușilor iepuri întunecați. Pământurile lor se uscaseră,

și nimic nu mai creștea pe ele, așa că abia dacă mai aveau cu ce se hrăni.

Arrow se simți cuprins de deznădejde.

– De ce nu împart cu noi pământurile noastre?

Strike scutură trist din cap.

– Nu vor, din păcate. Au de gând să se folosească de cheița noastră magică pentru a-și face pământurile verzi și ro-ditoare.

Arrow se cutremură.

– Dar atunci Pajiștea de sub Lună s-ar transforma într-un deșert, iar noi am muri de foame!

– Da. Tocmai de aceea trebuie să mergi în Cealaltă Lume. Ascunde acolo cheița, să n-o găsească iepurii întunecați.

Arrow încercă să nu se gândească la toate pericolele ce i se așterneau în cale. Răsuflă adânc, își ridică fruntea și spuse:

– Așa voi face!

Fața bătrânului iepure se încreți într-o expresie de mândrie.

– Am ales înțelept când te-am făcut paznicul cheiței noastre. Trebuie să pleci numaidecât, spuse el și scoase un strigăt ușor, ascuțit.

Toți ceilalți iepuri își ciuliră urechile și se adunară degrabă într-un cerc în jurul lui Arrow. Cheița de aur începu să strălucească puternic, de parcă ar fi fost un mic soare. Lumina se stinse treptat, iar în locul tânărului iepure stătea acum un iepuraș pufos, cu blana albă cu pete de culoarea caramellei, iar în ochii căprui îi străluceau mici curcubeie.

– Folosește-te de această înfățișare. Nu te întoarce decât atunci când Pajiștea de sub Lună va avea nevoie de magia

cheiței, îi porunci Strike. Ferește-te de iepurii întunecați!

Arrow își ridică mândru bărbia pufoasă.

– Voi face întocmai!

Bum! Bum! Bum! Iepurii începură să bată din picioare. Arrow simțea cum magia îl cuprinde, și un nor din pulbere de cristal strălucea împrejur, în timp ce Pajiștea de sub Lună se topea ca prin farmec...

Capitolul ★ UNU ★

– Pa, tata! Îmbrățișează-o pe mama din partea mea la întoarcere!

Charlotte Denman se aplecă să-i dea un pupic tatălui ei, care se afla în mașină, gata să se întoarcă acasă.

Domnul Denman zâmbi.

– Așa voi face, nu te teme, va fi bine, spuse el blând. Hai, tu și Mel aveți multe de povestit. Distracție frumoasă!

Charlotte încuviință și zâmbi. În ultimele luni, de când mama se îmbolnăvisese, Charlotte își făcea mai mereu griji. Mama terminase tratamentul și acum era acasă, în recuperare, dar încă se simțea tare slăbită.

– Ne vedem peste câteva zile!

Fetița făcu semn cu mâna până când mașina nu se mai văzu. Apoi se întoarse spre prietena sa, care o aștepta la poartă. Îngrijorarea se mai domoli când

văzu fața zâmbitoare a lui Mel. Era prima oară după o jumătate de an când o revedea pe prietena ei cea mai bună, de când familia ei se mutase. Îi fusese tare dor de ea și așteptase acest moment cu sufletul la gură.

– Ce mă bucur c-ai venit!

Ochii albaștri ai lui Mel străluceau puternic. Charlotte se apropie de ea. Părul castaniu întunecat era prins în coadă, dezvelindu-i fața rotundă.

– Și eu, răspunse Charlotte. Ce ți-a crescut părul!

– Știu, zise Mel, fluturându-și peste umăr părul prins în coadă. Ce-a zburat timpul de când ne-am mutat aici!

– Mie-mi spui, glumi Charlotte, dându-și ochii peste cap. Zici c-au trecut zece ani.

Amândouă izbucniră în râs. Îi fusese tare dor de Mel, care locuia la doar câteva case distanță de ea înainte să se mute din oraș. Fuseseră colege de clasă de la cinci ani și tot timpul liber obișnuiau să-l petreacă împreună. Până și vacanțele în familie și le făceau tot împreună.

Un vânticel cald îi umflă părul roșcat al lui Charlotte pe cărarea spre casă. Aceasta avea ziduri roz, acoperiș de stuf, iar grădina din față era plină de lalele, zambile și o puzderie de flori primăvăratice. Pescărușii zburau în cercuri largi deasupra lor.

– Ce mai fac Clover și Daisy? întrebă nerăbdătoare Charlotte, care avea deja în bagaj un pachetel cu gustări pentru cele două iepuroaice gri ale lui Mel.